

Магнолію турнули в перегин,
І мрамур, що пелюстку — так виразно,
Змінив тональність, і — сліди корозій —
З усіх легень, що — дерево-орган.

Обтічну форму вибілив вогонь
І — в необжите виштовхав тверезість.
Ступінчастих частот зерниста криза,
Бо кожна стулка — простір, як двигун.

А там, де сила молоком зашерхла,
Тугіших ліній продовгастий шурхіт. —
У пуп'янках, що — крейдянні копальні,

Волове око, яке стежить пильно:
Хвилястий рух зі світу шкіру здер
І — по живому — з крил самих — гніздо.